

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-tam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
ul. Wrocławska 4. Tel. 117.

Kościan, 18 stycznia 1928.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Komunikat.

Powołując się na rozporządzenie policyjne Województwa Poznańskiego z dnia 30. sierpnia 1927 r. — l. dz. 18147/27. II. w przedmiocie tabliczek rejestracyjnych na rowerach, tudzież na zarządzenie moje z dnia 2. grudnia 1927 r. — l. dz. 7964/27 — 4 — obwieszczone w tut. Orędowniku Urzędowym Nr. 48/27 — zarządzam co następuje:

Tabliczki rejestracyjne do rowerów wydawane będą za opłatą w tutejszem Starostwie pokój nr. 4 w godzinach urzędowych od 8,30 do 13-tej według niżej podanego porządku:

1. dla osób posiadających rowery z miast Kościana, Czempinia i Krzywinia w dniach 20, 21, 23 i 24. stycznia 1928 r.
2. dla osób posiadających rowery z obwodu Komisarjackiego Kościan-południe dnia 25-go stycznia 1928 r.
3. dla osób posiadających rowery z obwodu Komisarjackiego Kościan-północ dnia 26-go stycznia 1928 r.
4. dla osób posiadających rowery z obwodu Komisarjackiego Czempin dnia 27. stycznia 1928 roku.
5. dla osób posiadających rowery z obwodu Komisarjackiego Krzywiń dnia 28. i 30-go stycznia 1928 r.

Tabliczki rejestracyjne wydawane będą za przedłożeniem ważnej karty rowerowej. Na wypadek zupełnego zniszczenia roweru lub też sprzedaży innej osobie, należy otrzymaną tabliczkę rejestracyjną natychmiast zwrócić Starostwu.

Zaznaczam, że osoby, używające rowery na drogach publicznych, bądź to w celach zarobkowych lub innych, które nie zaopatrzą się do dnia 31. bm. w potrzebną tabliczkę rejestracyjną pociągnięte będą na podstawie § 6 odnośnego rozporządzenia do odpowiedzialności karnej.

Panom Burmistrzom, Sołtysom gminnym i Przewodniczącym obszarów dworskich polecam natychmiastowe opublikowanie niniejszego komunikatu w sposób w danych miejscowościach przyjęty.

Kościan, dnia 16-go stycznia 1928 r.

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 436/28 — 4 —

Sprostowanie.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa, obwieszczone w tutejszem Orędowniku Urzędowym Nr. 1/28 nosi datę 24-go czerwca 1927 r. a nie jak mylnie umieszczono w nagłówku tegoż rozporządzenia datę dnia 24. czerwca 1977 r.

Kościan, dnia 14-go stycznia 1928 r.

Starosta:

w z.

(—) Krause.

L. dz. 438/28 — 4 —

**Rozporządzenie policyjne
regulujące sposób czyszczenia przewodów
kominowych i palenisk na terenie
Województwa Poznańskiego.**

Na podstawie § 137 i 139 ust. o ogóln. zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ust. pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 r. (zb. ust. pr. str. 265), powołując się na art. 8 ust. z dnia 1. sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw nr. 64, poz. 385) oraz § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. stycznia 1924 r. (Dz. ust. nr. 9, poz. 89) zarządzam za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na terenie Województwa Poznańskiego co następuje:

Obowiązek czyszczenia przewodów kominowych i palenisk.

§ 1.

Właściciele lub zawiadowcy domów, posiadających przewody kominowe i urządzenia paleniskowe, są zobowiązani przeprowadzać czyszczenie używanych przewodów kominowych w sposób określony niniejszym rozporządzeniem.

Czyszczenie przewodów kominowych winni przeprowadzać właściciele lub zawiadowcy domów za po-

średnictwem osób, uprawnionych do wykonywania przemysłu kominarskiego.

Dowody, stwierdzające dokonanie zlecenia tym osobom wykonywania prac kominarskich, zobowiązani są właściciele lub zawiadowcy domów przedłożyć do 15. lutego każdego roku miejscowej władzy policyjnej.

Również zobowiązani są oni przedłożyć tej władzy dowód każdorazowej zmiany zlecenia wykonywania prac kominarskich najpóźniej w przeciągu tygodnia od daty tej zmiany.

Miejscowa władza policyjna prowadzi rejestr przedłożonych jej dowodów dokonanych zleceń.

Sposób przeprowadzania czyszczenia kominów.

§ 2.

Właściciele lub zawiadowcy domów zobowiązani są umożliwić zakontraktowanemu przemysłowcowi kominarskiemu przeprowadzenie czyszczenia sposobem ustalonym niniejszym rozporządzeniem. W szczególności winni mu umożliwić dostęp do otworów kominowych, rur i palenisk, a również do piwnic budynku celem usunięcia sadzy itp.

Po wsiach winni są ponadto dostarczyć przemysłowcowi kominarskiemu potrzebnych drabin.

Na dachach krytych słomą zobowiązani są umieścić tego rodzaju drabinki stałe na powierzchni dachu.

§ 3.

Czyszczenie używanych przewodów kominowych i rur uskutecznić należy co najmniej: w czasie od 1. maja do 1. października co 6 tygodni, a w pozostałych miesiącach — raz na miesiąc.

W wypadkach, gdy przewody kominowe, względnie rury są szczególnie intensywnie używane (np. w przedsiębiorstwach przemysłowych, restauracjach, hotelach itd.) lub gdy przewody z powodu wadliwej konstrukcji grożą szczególnym niebezpieczeństwem ogniom, uprawnioną jest miejscowa władza policyjna do zarządzenia częstszego przeprowadzania ich czyszczenia.

§ 4.

Kominy osobno stojące większych instalacji paleniskowych fabryk przedsiębiorstw rolniczych tudzież wszystkie kominy palenisk kotłów parowych — nie podlegają przymusowi wymiatania, niezależnie od tego, czy są to kominy murowane lub żelazne.

Dla kominów kowalskich, o ile nie są one konstrukcyjnie połączone z domami mieszkalnymi, wystarczy rocznie 2-razowe wymiatanie, z których jedno musi być połączone z badaniem ich stanu budowlanego przez kominarza z udziałem przedstawiciela miejscowej władzy policyjnej resp. policyjno-budowlanej.

§ 5.

Przemysłowiec kominarski, przeprowadzający czyszczenie, zobowiązany jest termin zamierzonej pracy podać do wiadomości właściciela lub zawiadowcy budynku na 24 godziny przed terminem wymiatania, a ponadto w tymże samym czasie zamierzone czyszczenie obwołać na podwórzu.

§ 6.

Kanały dymowe ognisk kuchennych i pieców piekarskich winny być czyszczone w tak krótkich odstępach czasu, by zapobiec niebezpiecznemu nagromadzeniu i zapaleniu się sadzy.

§ 7.

O ile z kominów i rur nie można usunąć sadzy spieczonej (żużle) przez zwykłe wymiatanie, należy zacząć ją wypalić przez przemysłowca kominarskiego.

Wypalać wolno jedynie za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej, przestrzegając ściśle zarządzone przez nią środki ostrożności.

Potrzebny do wypalania materiał mają dostarczyć właściciele lub zawiadowcy domów. Winni oni mieć w pogotowiu ogniotrwałe zbiorniki na wymieconą z kominów sadzę.

§ 8.

W domach mieszkalnych i fabrykach, a szczególnie na strychach tychże nie jest dozwolone przechowywanie materiałów łatwo zapalnych a składanie tych przedmiotów celem natychmiastowego użytku winno być uskuteczniane co najmniej w 1-metrowej odległości od palenisk i kominów, aby rozgrzanie się ich lub zapalenie było wykluczone.

§ 9.

Każdy zakontraktowany przemysłowiec kominarski obowiązany jest sumiennie i punktualnie wypełniać zawartą z nim umowę. Również ma obowiązek donieść miejscowej władzy policyjnej o zauważonych usterkach w urządzeniach paleniskowych i kominach i o wykroczeniach przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu.

Każdy samodzielny przemysłowiec kominarski jest osobiście odpowiedzialny za wypełnianie niniejszych przepisów przez swoich pomocników, względnie uczniów. Prace ich zobowiązany jest bezpośrednio nadzorować.

Książki kontrolne.

§ 10.

Każdy właściciel lub zawiadowca budynku, posiadającego przewody kominowe lub rury, winien prowadzić stale książkę kontrolną dla każdego budynku oddzielnie. W książkę tę wpisuje zakontraktowany przemysłowiec kominarski każdorazowo datę i rodzaj wykonanej pracy.

Książkę kontrolną zobowiązany jest właściciel lub zawiadowca budynku przedkładać do 15-go lutego każdego roku kalendarzowego miejscowej władzy policyjnej, która umieszcza w książce swą wizę. Także obowiązany jest ją przedłożyć natychmiast na każde żądanie władzy policyjnej lub straży ogniowej.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 11.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu będą karane — o ile nie ma zastosowania kara wyższa z § 367 cyfra 6 i § 368 cyfra 4 kodeksu karnego — grzywną do 60 zł., a w razie nieściągalności tej grzywny — odpowiednim aresztem.

§ 12.

Nienaruszonym pozostaje uprawnienie powiatowych i miejscowych władz policyjnych do wydawania w granicach ich kompetencji policyjnych zarządzeń w zakresie bezpieczeństwa ogniowego.

§ 13.

Niniejsze rozporządzenie policyjne obowiązuje z dniem 1. stycznia 1928 r. i z dniem tym tracą moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenia policyjne,

wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem.

Poznań, dnia 29. grudnia 1927.

Wojewoda Bniński.

L. dz. 6975/27. VI.

Powyższe rozporządzenie policyjne wchodzące w życie z dniem 1. stycznia 1928 r. podaje do publicznej wiadomości.

Właścicielom jak i zawiadowcom domów, posiadającym przewody kominowe i urządzenia paleniskowe zwracam uwagę na terminowe i obowiązkowe przedkładanie przynależnym władzom policyjnym (do 15. II. każdego roku) dowodów stwierdzających dokonanie prac kominarskich osobom uprawnionym do wykonywania przemysła kominarskiego (§ 1 odnośnego rozporządzenia) oraz książek kontrolnych omawianych w § 10 tegoż rozporządzenia policyjnego.

Wykroczenia przeciwko powyższemu rozporządzeniu policyjnemu karane będą zgodnie z § 11 grzywną do 60 zł. lub w razie nieściągalności odpowiednim aresztem.

Koncesje na uprawianie przemysłu kominarskiego wydawać będzie Starostwo.

Panom Burmistrzom i Sołtysom polecam natychmiastowe opublikowanie odnośnego rozporządzenia w sposób w danych gminach przyjęty.

Kościan, dnia 10. stycznia 1928 r.

S t a r o s t a :

(—) Narajewski.

L. dz. 240/28 — 4. —

Obwieszczenie.

Celem ostrzeżenia ogółu ludności przed odpowiedzialnością karną za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i Senatu i za nadużycia wyborcze obwieszczam poniżej istniejące przepisy karno-prawne:

1. Ktoby obywatela polskiego przemocą lub groźbą spełnienia przestępstwa powstrzymał od wyborów lub głosowania przy wykonywaniu przezeń praw obywatelskich, ulegnie karze więzienia co najmniej sześciomiesięcznego, albo karze osadzenia w twierdzy do lat pięciu.
Usiłowanie będzie karane.

2. Kto w sprawie publicznej, mając sobie poruczone zbieranie kart wyborczych, głosów lub innych znaków wyborczych, albo prowadzenie dotychczasowego protokołu, umyślnie spowoduje nieprawdziwy wynik aktu wyborczego albo wynik taki fałszuje, ulegnie karze więzienia od tygodnia do lat trzech.

Gdyby czynu dopuściła się osoba, której nie poruczono zbierania kart lub znaków, ani żadnej innej czynności przy odbywaniu wyborów, ulegnie ona karze więzienia do lat dwóch.

Pozatem można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

3. Kto w sprawie publicznej kupuje lub sprzedaje głos wyborczy, ulegnie karze więzienia od miesiąca do lat dwóch; pozatem można także orzec utratę praw czci obywatelskiej.

4. Kto w jakikolwiekby sposób przez nadużycie swego stanowiska urzędowego lub socjalnego

wpływa na trzecie osoby co do wykonania lub niewykonania praw wyborczych, karany będzie przez sąd doraźny więzieniem aż do pięciu lat.

5. Kto przeszkodzi wyborcy za pomocą gwałtu na osobie, groźby karygodnej, podstępu, nadużycia władzy lub uniemożliwienia styczności z odpowiednimi osobami w urzeczywistnieniu prawa wolnego wyboru do Sejmu, podlega karze więzienia do roku jednego.

Jeżeli przestępstwo zostało spełnione przez kilka osób lub przez urzędnika podczas wykonywania obowiązków służbowych, dotyczących nadzoru nad prawidłowością wyborów, winny podlega karze więzienia na czas od roku jednego do lat trzech.

6. Kto podburza do przeciwdziałania wyborom do Sejmu, podlega karze więzienia do roku jednego.

7. Kto nakłania wyborcę za pomocą poczęstunku, daru, obietnicy, korzyści osobistej lub podstępu do głosowania przy wyborach do Sejmu na rzecz nakłaniającego lub wskazanej przezeń osoby, podlega karze więzienia do roku jednego.

Tej samej karze podlega wyborca, który zgodził się na poczęstunek, dar lub korzyść osobistą głosować na rzecz wskazanej mu osoby.

8. Kto przeszkadza czynnościom zebrań przedwyborczych lub komisji wyborczych do Sejmu za pomocą gwałtu na osobie, groźby karygodnej, podstępu, nadużycia władzy, uszkodzenia lokalu, przeznaczonego na zebranie lub sztucznego zanieczyszczenia powietrza, jeżeli ustawa nie przewiduje kary cięższej, podlega karze więzienia na czas od roku jednego do trzech lat.

Jeżeli przestępstwo zostało spełnione przez kilka osób uzbrojonych, to winni podlegają karze więzienia na czas od trzech do sześciu lat.

9. Kto bierze udział w wyborach do Sejmu z wiedzą, że prawa do tego nie posiada, podlega karze aresztu.

Tej samej karze podlega wyborca, który głosuje więcej niż raz jeden lub też poza swoim obwodem.

10. Kto popełni nadużycia przy przyjmowaniu lub obliczaniu głosów wyborczych do Sejmu, podlega karze więzienia na czas od roku jednego do lat trzech.

11. Kto ukryje, uszkodzi, sfałszuje listy, protokoły lub inne dokumenty, dotyczące wyborów, podlega karze więzienia na czas od roku jednego do lat trzech. Jeżeli przestępstwo zostało spełnione przez kilka osób uzbrojonych, to winni podlegają karze więzienia na czas od trzech do sześciu lat.

12. Kto nie dopuści posła do Sejmu — za pomocą gwałtu na osobie, karygodnej groźbie, podstępu lub nadużycia władzy — do wykonania obowiązków, związanych z jego mandatem, podlega karze więzienia na czas od trzech do sześciu lat.

Kościan, dnia 10 stycznia 1928 r.

S t a r o s t a :

(—) Narajewski.

L. dz. 41/28 W. S.

Obwieszczenie

w sprawie nadsyłania sprawozdań o stanie zatrudnienia.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9. listopada 1927 r. — Nr. AP. — 10871/27/B — obwieszczam, co następuje:

Stosownie do art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7-go czerwca 1922 roku o statystyce stanu zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 427) zakłady przemysłowe, obowiązane do przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia, powinny przysyłać do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie sprawozdania za miesiąc sprawozdawczy najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca, gdyż, ze względu na przyjęte przez Główny Urząd Statystyczny terminy dla publikacji danych o zatrudnieniu, sprawozdania, przesłane do Głównego Urzędu Statystycznego z opóźnieniem, nie mogą już być uwzględniane.

Za nieregularne nadsyłanie sprawozdań o stanie zatrudnienia właściciele, względnie kierownicy zakładów przemysłowych, podlegają ukaraniu grzywną na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6. lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108, art. 4 i 5).

Za dowód przesłania sprawozdania w terminie uważa się pokwitowanie miejscowych urzędów pocztowych a w okręgach wiejskich listonoszów; pokwitowań tych mogą żądać poszczególne zakłady przemysłowe na podstawie okólnika Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów z dnia 4. sierpnia 1926 roku — Nr. 3106/VI. do wszystkich Dyrekcji Poczтовых.

Nieotrzymanie przez zakład przemysłowy formularzy z Głównego Urzędu Statystycznego nie uważa się za przyczynę zwalniającą od kary za niewysłanie lub opóźnienie wysłania sprawozdania. Zakłady, które na czas formularzy nie otrzymały, winny je same sporządzić, lub zaopatrzyć się w nie u władz administracyjnych powiatowych lub wojewódzkich, dokąd Urząd Statystyczny wysyła co miesiąc pewną ilość zapasowych formularzy.

Poznań, dnia 23. listopada 1927 r.

Wojewoda: Bniński.

L. dz. 6228/27. VI.

Powyższe obwieszczenie podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 5. stycznia 1928.

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 8728/27 — 4 —

Ogłoszenie.

w sprawie zaliczkowego pobrania składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie w roku 1928.

Poznański Wydział Krajowy jako Zarząd Główny uchwalił na posiedzeniu z dnia 6. września 1927 r.:

Na rzecz Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie mają być pobrane jako zaliczki na reparację, którą wypadnie rozłożyć za rok obrachunkowy 1928.

a) składki w wysokości 1,50 zł. w stosunku do 1 (jednej) marki podstawowego podatku gruntowego (§ 38 statutu) oraz 1,50 zł. w stosunku do 1 (jednego) złotego fikcyjnego podatku gruntowego (§ 39 statutu) stwierdzonego podług stanu z dnia 31. grudnia 1926.

b) dodatku do składek we wysokości 1 (jednego) złotego od każdego rozpoczętego 1000 (tysiąca) złotych rzeczywistych zarobków, pobranych w roku 1926 przez poszczególnych urzędników rolnych i robotników fachowych (§ 40 statutu).

Podając powyższe do wiadomości wzywam PP. Burmistrzów, Naczelników gmin i obszarów dworskich do niezwłocznego wyłożenia odnośnych katastrów w swych urzędach — po otrzymaniu takowych od PP. Komisarzy Obwodowych — przez przeciąg 14-tu dni: ogłoszenia powyższego w swych gminach zwyczajem dotychczas praktykowanym oraz niezwłocznego przystąpienia do ściągania wymierzonych składek, które muszą być najpóźniej do dnia 22. lutego roku bież. w tutejszej Powiatowej Kasie Komunalnej wpłacone.

Po dokonaniu ściągnięcia należy w katastrach na pierwszej stronie zaświadczyć o ich wyłożeniu i takowe najpóźniej do dnia 23. lutego br. pod rygorem przymusowego ściągnięcia w odnośnym Komisarjacie obwodowym złożyć.

Kościan, dnia 10. stycznia 1928.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 1519/27 N. W.

Komunikat.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 19. grudnia 1927 r. L. D. VI. 24794 i pisma Dyrekcji Państw. Monop. Spirytusowego z dnia 22-go grudnia 1927 r. L. XVI. 9369 zostaje system sprzedaży spirytusu skażonego (denaturatu) na kartki i książeczki talonowe z dniem 1. stycznia 1928 r. na obszarze Województwa Poznańskiego zaniechany. Pozostaje jedynie ograniczenie jednorazowej sprzedaży dla tej samej osoby tylko do 2 litrów z wyjątkiem osób przedsiębiorstw i z instytucji potrzebujących większych ilości spirytusu skażonego, które będzie można otrzymywać nadal za zezwoleniem Inspektora Kontroli Skarbowej względnie Urzędu Skarbowego Akcyz i Monop. Państw.

Kościan, dnia 5-go stycznia 1928 r.

Starosta:

(—) Narajewski.

L. dz. 9497/27. — 4. —

Poświadczenia dla rewizorów mięsa

poleca

Drukarnia H. Stefanowicza.

Nakładem i czcionkami drukarni H. Stefanowicza w Kościanie.